

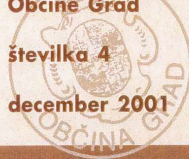

O B Č I N A
Grad

Informativno glasilo
Občine Grad

številka 4

december 2001

Srečno 2002

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Star pregovor pravi: O preteklem vse dobro. In res je tako: staro leto, ki nas počasi, a nepreklicno zapušča, bomo hote ali nehote ohranili v dobrem spominu.

Kljub temu, da smo samostojna Občina Grad že – ali komaj – tretje leto, smo letos prvič izbrali in praznovali občinski praznik. Bilo je lepo in slavnostno, kot se za takšen jubilej tudi spodobi, in s svojim obiskom nas je počastilo veliko pomembnih gostov. Bili smo veseli dobrih želja in čestitk, ki so jih izrekli, seveda pa smo se najbolj veselili dosežkov, ki smo jih ob tej priliki slovesno obeležili: otvoritev ceste v Vidoncih, križa in pokopališča v Kovačevcih, športnega igrišča v Radovcih, cest v Kruplivniku, zvonika in ulične razsvetljave v Motovilcih, pa spet cest na D. Slavečih in pri Gradu ter druge faze obnovljenega grajskega poslopja, ko nas je s svojim obiskom počastila celo gospa ministrica za kulturo.

Pa še enega dogodka v preteklem letu ne bi sme-

li pozabiti: Noči čarovnic. To je prireditev, ki je ponesla ime in slavo kraja ter društev naše občine daleč po Sloveniji. Vsi, ki so si prireditev ogledali – in teh je bilo deset tisoč – so nam v en glas zatrjevali, da takšne prireditve ni sposoben pripraviti nihče v bližnji in daljnji okolici. Toliko izvirnosti, dobrih idej, hrane in pijače in toliko zagnanosti pač ne premore veliko ljudi in prav ponosen sem, da to hočejo in zmorejo moji sokrajani. Svet, ki prihaja, se namreč ne deli več na vas ali mesto, na bogate ali revne. Deli se samo na tiste, ki ustvarjajo nekaj novega in so pri tem uspešni, in na tiste, ki vse skupaj samo nemo opazujejo in kritizirajo.

ŽELIM VAM BLAGOSLOVLJENE BOŽIČNE PRAZNIKE TER SREČNO, VESELO IN USPEHOV POLNO NOVO LETO 2002.

Župan
Daniel KALAMAR

CENJENI BRALCI!

Pred letom dni smo prvič potrkali na vaša vrata in vi ste nas dobrodušno sprejeli. Ni vam bilo povsem jasno, kaj vam bomo prinesli in morda ste s precejšnjim zanimanjem prelistali naše glasilo.

Pri četrti številki smo se že dokaj spoznali in upam, da še ne povsem izpeli. Ker bi bili radi enkratni in zanimivi za vas, spoštovani bralci. Zato so tudi teme, ki se pojavljajo ob aktualnih dogodkih v naši občini, izbrane tako, da bo vsakdo našel v njih kaj zase – pa najsi gre za spomine na praznovanje božiča nekoč, pogovor z enim izmed aktualnih milijonarjev ali obujanje kolednic, kakršne živijo med nami še danes.

Da ne govorimo o minulih dogodkih ob praznovanju prvega ob-

činskega praznika ali Noči čarovnic. Kjer smo bili povsod zraven. In kjer lahko s ponosom trdimo, da imamo občane, ki vedo, kaj pomeni biti naraven, preprost in hkrati izviren ter enkratni. Takšen, da drugim zapreš usta! Četudi potem – od tistih, ki jih ni bilo zraven, in ki so prezrli številko obiskovalcev – slišiš, da v našo »ubogo« Slovenijo vdira amerikanizem. Katastrofa!!! Da si nekdo upa pripraviti prireditev v smislu Hello'ena! Pa to ni mogoče! So pa ti varuhi naše dediščine prezrli kar nekaj dejstev: da na primer tudi valentinovo izhaja od tam nekje – toda, ko se trži s tem »umetnim« praznikom v centralnih mestih, to pač ne šteje. Tako kot ne šteje to, da je tradicionalno izročilo Noči

čarovnic vezano na keltske čase oziroma na praznovanje keltskega novega leta, imenovanega Samhain, ki se je začelo 31. oktobra. In če smo malce samovšečni, moramo poudariti, da so tudi prvotni zametki našega gradu iz keltskih časov. Torej le nismo tako udarili mimo!

Ali pa vendarle! Vesoljni Sloveniji in še komu smo pokazali, da se tam, kjer je volja, da marsikaj narediti. Brez zavisti in tekmovalnosti. Brez velikih pričakovanj. In dokazali, da smo turizem LJUDJE – srčni in dobrodušni – takšni, kakršni bomo tudi v prihajajočem letu lahko srečno živeli ob svojih prijaznih sosedih. To pa je tudi bistvo, mar ne?

Glavna in odgovorna urednica
Marjanca FERKO OMAHEN

PRAZNOVANJE BOŽIČA IN NOVEGA LETA PRED LETI

Božični večer. Eden od mnogih, pa vendar drugačen, poln pričakovanja, ki navdaja človeka, ko se umakne v tihi večer in se v prisotnosti najdražjih prepusti skrivnosti božične noči. Spomini nanj so neizbežni...

Alojz in Marjeta Ficko od Grada pravita:

»Na sveti večer smo krasili božično drevesce šele potem, ko je bilo delo zunaj končano. Mama je spekla suhe kekse, ki so bili različnih oblik: ptiči, srce, zvezde. Imeli smo posajeno drevo, ki je rodilo drobna jabolka z dolgimi peclji. Rekli smo jim »betlehemska jabolka«. Ta smo začeli obešati na drevesce najprej in tudi bolj ob steblo. Orehe smo zavijali v srebrn papir in jih obesili na božično drevo. Barvali smo borove storže z bronzo, da so bili lepši. Imeli smo že tudi rdeče in svetle kroglice ter »špic«, kar smo bogvekdaj dobili iz tujine. Smreko smo prinesli iz gozda že nekaj dni prej. Nisi mogel računati na zadnji dan, saj so bile zime takrat zelo močne in okrog božiča je posebej rado nasulo snega.

Božično drevo je krasil gospodar-oče in otroci, ki so že lahko pomagali. Mama je imela dovolj gospodinjinskih opravil. Postavili smo tudi jaslice. Te so bile male in iz papirja. Imeli smo tudi nekaj figuric. Ko je bilo božično drevesce pripravljeno, se je

zbrala vsa družina in zapela Sveto noč. Starejši otroci smo smeli iti k polnočnici, ki je bila ob polnoči, mlajši pa so šli spat.

V najinih časih se božič še ni javno praznoval. Otroci smo morali iti v šolo. Praznovanje božiča ni bilo zaželeno, čeprav so tudi nekateri učitelji prišli k polnočnici.

Na staro leto smo vse zelo čistili po hiši in okrog nje, da je bilo res opaziti, da prihaja nekaj novega. Tudi sneg smo odmetavali od hiše. Za Novo leto smo okrasili vodnjake. Še pred polnočjo smo okrasili jelko. Na smreko smo obesili trakove in iz repe izdelali figure, obesili smo tudi jabolka. In ko je odbilo polnoč, je morala biti jelka na studencu. V tem opravilu smo tekmovali med seboj. Kdor je bil prvi, ta je »pobral« smetano. Ta navada je izumrla, ker nihče več ne nosi vode.

Za Novo leto smo imeli pri hiši post. To je bil naš družinski običaj. Za post smo jedli mlečno krompirjevo juho, ajdov »šterc« in kompot iz suhega sadja. Na Novo leto smo otroci vstali že ob štirih, pol petih zjutraj, saj od samega pričakovanja, da bomo šli »friškati«, nismo mogli spati.

Otroci smo morali friškati tudi živino (krave), kar je pomenilo zdravje in srečo pri živini. Dobili smo kakšne dinarje ali kakšen keks z

božičnega drevesca, pa tudi suho sadje. Če so »friškanci« prišli prvi k hiši, je to pomenilo srečo, ženska pa je prinašala nesrečo. Otroci smo tekmovali med seboj, kdo bo prvi in kdo bo obhodil največ hiš.

Marija KOVAČ, Grad

Marija Kovač od Grada se spominja:

»Komaj smo čakali, da je prišel božič, saj smo se takrat praznje oblekli. Na sveti post smo kuhali medove svaljke, fižol, mlečno fižolovo juho, suho sadje. Pekli smo tudi gibanice. Na ta dan smo pripravili potrebno hrano za živino, da smo potem na božič imeli vse pri roki. Očedili smo obleko in jo pripravili za naslednji dan.

Božično drevesce smo včasih krasili že popoldne ali zvečer. Nanj smo obesili domače okraske, trakove, pa tudi rože iz krep papirja. K polnočnici smo šli peš, v gručah. Ko je bila maša končana, smo hiteli domov, da smo lahko jedli »žolco«, ki smo jo že prej skuhal.

Na božič je mama šla k rani maši, da je potem lahko skuhalo praznično kosilo, in sicer rezančev juho in kokošje meso. Za praznike smo pekli tudi pogače, »retaše« z zeljem, sirom ali belo kašo. Tega dne smo šli popoldne k molitvam, kjer se je zbralo dosti mladine. Peli smo litanije.

Marjeta in Alojz FICKO, Grad

Jolanka in Viktor FICKO, Kovačevci

Viktor in Jolanka Ficko, Kovačevci: Za novo leto smo šli sosed k so-sedu, tudi v gostilno, včasih smo imeli tudi muzikanta in šli s pantovimi šibami naokoli. Ker je pantova šiba zrasla tudi v suši, je bila simbol za srečo in dobro letino. Neporočnim smo friškali: K moži, k moži, k ženi, k ženi! Na Novega leta dan smo hiteli domov od maše k skupnemu kosilu, potem smo dali hrano tudi živini in vsem živalim pri hiši. Kokošim smo dali zrnje v obroč od soda, da to leto ne bi hodile k sosedovim.«

Irma Prešeren, Vidonci: »Na sveti post nismo opravljali večjih del, pekli smo in kuhali. Imeli smo strogi post. Navada je bila takšna, da smo za božič imeli novo obleko (še posebej sem se tega veselila, ker sem bila

mlada). Božično drevo smo postavljali že popoldne. Okrasili smo ga z domačimi keksi, v svetleč papir zaviti bonboni, jabolki, orehi. Ponavadi je bilo drevesce do treh kraljev skoraj prazno.

Na božični večer smo šli k polnočnici. Veseli smo bili srečan z drugimi mladimi. Včasih smo se vrnili domov tudi ob dveh ponoči.

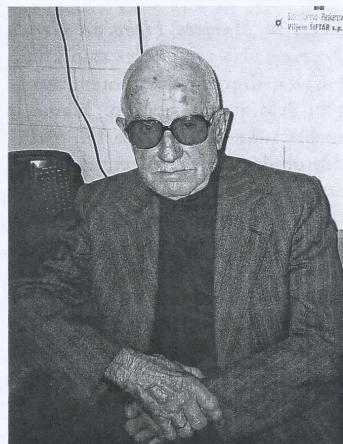
Na božič nismo hodili naokrog, razen k maši. Bil je prazničen dan. Na staro leto je bila ob štirih zahvalna maša. Včasih smo šli tudi na veselico, vendar sem smela ostati le do sedme ali osme ure zvečer. Potem sem šla domov in doma pričakala Novo leto.

Na Novega leta dan si moral čimprej vstati, ker so prišli »friškanci«. Ponavadi je prišel eden ali dva.

V starih časih smo bolj doživeto

praznovali te praznike in se bolj strogo držali glede opravil in dela. Danes pa je sodoben čas tudi v te praznike vnesel veliko sprememb.

Štefan Dervarič, Kruplivnik: »Na sveti večer smo krasili božično jelko. Okraski so bili domače izdelave, tudi iz krep papirja. Pri nas tega dne

Štefan DERVARIČ, Kruplivnik

ni bilo božje službe. Na staro leto smo dali božično jelko na vodnjak, ker je to bil takšen običaj. Pri tem ni bilo nobenega tekmovanja, ampak je vsak opravil to zase.

Na Novo leto smo šli takoj po polnoči »friškat«, po trije, štirje. Imeli smo »pantove« šibe in šli k bližnjim sosedom. Friškat so šli tudi starejši možje.

Ko smo bili mlajši, smo drugače gledali na praznike. Danes pa nas vse preganja naglica.«

Zbrala Štefka BOHAR

Irma PREŠEREN, Vidonci

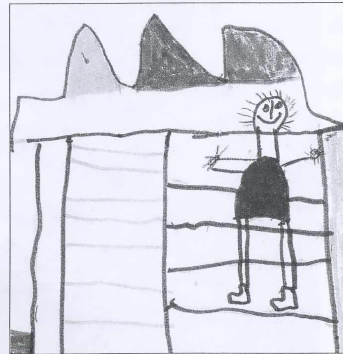
KOLEDNICE

Hvaljen Jezus! Friški, friški,
zdravi, zdravi, v eton novon,
mladom leti... K moži, k moži,
k ženi, k ženi!

Irma PREŠEREN, Vidonci

Friški, friški, zdravi, zdravi, v
eton novon, mladom leti...

Štefan DERVARIČ, Kruplivnik

Sašo, 6 let

PREBLISK JESENI

Komajda smo se vrnilo na stare tire, že nam je življenje zarisalo skorajda prehojeno pot spet enega leta. Za nekatere je bilo to leto kot vsako drugo, eni se ga bodo spominjali s prijetnimi mislimi, za druge pa je iztekajoče se leto prineslo žalost, temo. Pa vendar, spet smo za stopinjo naprej.

Življenje gre svojo pot, vedno znova se srečujemo z novimi izzivi in preizkušnjami. Toda nekje nas bo življenje tudi ustavilo, prišel bo čas, ko bomo vstopili v svojo jesen življenja. Verjetno se bomo šele takrat zavedali, da je človek minljivo bitje. Radi se bomo vrnilo v preteklost in se spomnili vseh žalostnih in veselih dogodkov, katere nam je nasulo naše življenje.

Današnji tempo življenja nas nenehno preganja, tako da ni časa za pogovor, za topel pogled ali stisk rok, veliko več so pač vredne materialne dobrine. Le-te pa velikokrat ne prinašajo osebnega zadovoljstva. Danes si le redki vzamemo čas za najbližje, se skupaj pogovorimo in poveselimo. Izjema so še kakšne prireditve in srečanja, pa še te so včasih zgolj formalnost.

Pozni jesenski dnevi, odpadlo listje z dreves nas opozarjajo na to, da je človek spet prehodil delček poti, ki je bila takšna ali drugačna. Pa vseeno smo tu, mogoče je prav zdaj čas, da spregovorimo o tistem, o če-

mer ni bilo časa med letom. Spomnimo se na starše, stare starše, ki so nas o marsičem podučili. Vsi namreč vemo, da iz leta v leto postajamo starejši in prav gotovo bomo veseli, ko bomo v jeseni svojega življenja imeli nekoga, na katerega se lahko naslonimo.

Druženje, klepet, ubujanje spominov – prav to je bil glavni namen srečanja starejših. Pa naj ne ostane spomin na starejše samo ob srečanju, spomnimo se jih in jim namenimo pozornost tudi ob drugih priložnostih! Mogoče kar tako stopimo do sosedove hiše, mu podarimo nekaj lepih in toplih besed, pa se bo počutil veselega in srečnega! Občutil bo, da tudi nanj nekdo misli.

Vendar se nam vse prevečkrat zgodi, da nimamo časa niti za svoje najbližje, kaj šele za tiste, s katerimi nismo v neposredni povezanosti.

Premalokrat se zavedamo tudi dejstva, da bomo slej ali prej potrebni pomoči drugega, da si bomo še kako želeli stiska tople roke ali vsaj prijaznega pogleda. Torej – vzemimo si čas drug za drugega, pogledjmo drug drugemu v oči in videli bomo, da je življenje lahko lepo – tudi brez tistega, čemur v današnjem svetu pravimo »bogastvo«!

Vsak človek je namreč lahko še kako dragocen in bogat v svojem srcu, le tega največkrat noče videti.

Suzana FARIČ

KOLEDNICE

*Friški, friški, zdravi, zdravi,
v eto novon, mladom leti.
Bog vam daj zdravja, veselge,
kruja, vina za volest,
dušnega zveličanja pa največ.*

»Friškanci«, ki so hodili friškati na Novo leto, lahko so bili tudi fantje ali starejši možje, so tako le želeli:

*Gnes je den Novega leta,
vse dobro vam želejmo,
srebra, zlata več kak plev.
Bog vam daj zdravje, veselje!
Prišlo je Novo leto,
pomisli o kristjan,
naj dobro bo začeto
in srečen vsaki dan.
Zdaj zato pripravi
se v pokori pravi,
da srečno bo končano.«*

Alojz in Marjeta FICKO od Grada

*»Srečno Novo leto,
voščim kmeti zdravje,
mir, ljubezen in veselje.
V vsem drugem
naj polnijo se želje:
Da bilo bi
vse prav v družini,
da zemlja bi
še bolj rodila,
napolnila lade
bi s pšenico,
sode napolnila z vinom,
da po sreči
šlo bi pri živini.
Naj vsakemu se
spolni upanje,
polna mošnja,
davek poravnani in
da pridejo spet odkupi.
Tudi zate uspeh
teh plodov.
Z vedrim čelom,
z vero, veseljem
še naprej domači zemlji
kruh in plode redno jemlji.
Čvrsto stopaj
v novo leto, nove čase...«*

Viktor in Jolanka FICKO, Kovačevci

OBČINSKI PRAZNIK OBČINE GRAD

Občina Grad je 8. avgusta 2001 praznovala svoj 1. OBČINSKI PRAZNIK. Ta datum je bil za praznik občine izbran zato, ker se je Občina Grad »rodila« ravno na ta dan. Torej 8. avgusta 1998 je stopil v veljavo Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO-B), objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije, št. 56/98.

V okviru občinskega praznika, ki je potekal od 08.08. do 15.08., so se zvrstile razne kulturne, športne in druge prireditve. Tako je bila v Kovačevcih otvoritev in blagoslovitev nove mrliške vežice in križa; v Vidoncih otvoritev nove modernizirane ceste LC 197100 Radovci – Vidonci – Otovci; v Radovcih je potekal 2. občinski nogometni turnir v malem nogometu za prehodni pokal občine; društvo »Gračka pomlad« je izvedlo mednarodno menjavo študentov na temo »Informiranje mladih na podeželju o EU« in organiziralo podeželski festival »Za vedno mlad«, Grad 2001, z zelo znano rock skupino Big foot mama, kateri pa je zaradi slabega vremena žal odpadel; na Dolnjih Slavečih je bil izveden mednarodni pohod po Dolnjih Slavečih; na kulturnem področju je bil izveden koncert »Razvese-

limo poletje»; organizirane so bile mednarodne nogometne tekme in predstavitev sekcije kinologov.

Pečat občinskemu prazniku pa je vsekakor dala slavnostna seja občinskega sveta Občine Grad, ki je bila na sam rojstni dan občine, to je 8. avgusta, v prostorih gradu Grad. Bilo je svečano, kot se spodobi za takšen praznik občine, saj so na slavnostni seji prisostvovali tudi župani sosednjih občin in drugi povabljeni gostje.

V okviru slavnostne seje je bila razglasitev in podelitev nagrad prvim petim dobitnikom v ocenjeva-

nju urejenosti domačij in okolice ter gostinskih lokalov, podelitev priznanj odličnjakom vseh osem let in nagraditev prizadevnih učencev v šolskem letu 2001/2002.

Prav tako pa je bila na slavnostni seji predstavljena monografija Grad na Goričkem avtorjev Saša Radovanoviča, Polone Vidmar in Dušana Tomažiča. Monografija, ki sta jo na seji predstavila Polona Vidmar in Dušan Tomažič, je razdeljena na sedem poglavij: Prekmurje, Goričko, Grad, Grad Grad, Kripta in Beli križ, Cerkev in Trideželni park Goričko-Raab-Örszeg. Opremljena je z 80-imi čudovitimi barvnimi fotografijami in zemljevidi na stotih straneh ter besedilom v treh jezikih: slovenščini, nemščini in angleščini. Monografija je prvo tovrstno delo, ki zajema obsežen opis našega kraja, znanega po največjem gradu na Slovenskem.

Ob tej priložnosti, ob praznovanju 1. občinskega praznika, je bilo izrečenih veliko pohvalnih besed in spodbud za nadaljnje. Zato je želja nas vseh, da se vsi naši in vaši upi ter sanje uresničijo, da bomo lahko čez eno leto, ko bomo praznovali 2. občinski praznik, še bolj ponosni na naše uspehe.

OTVORITEV CESTE V VIDONCIH

V okviru občinskega praznika je 12. avgusta potekala slavnostna prireditev ob otvoritvi težko pričakovane in najdaljše lokalne ceste v občini Grad. Prireditev je potekala pred gasilskim domom, ki stoji neposredno ob omenjeni cesti. Po krajši proslavi s kulturnim programom je sledila otvoritev ceste s tradicionalnim rezanjem traka.

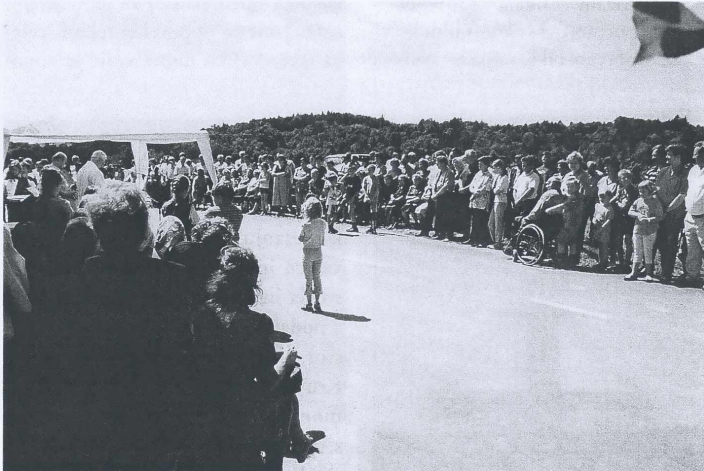
4,8 kilometra dolg odsek obnovljene lokalne ceste poteka od Otovcev naprej skozi celo vas Vidonci in se priključi na lokalno cesto v Radovcih.

Prvi načrti za obnovo ceste segajo v leto 1991, ko je bil vplačan 5% delež za sofinanciranje občinskih cest. Zaradi določenih zapletov na Krajevni skupnosti Grad do predvidene obnove leta 1992 ni prišlo. Ponovna prizadevanja so se začela leta 1994 ob ustanovitvi nove občine Kuzma. Kljub nenehnim prizadevanjem odbornikov in vseh vaščanov nam obnove ceste ni uspelo zagotoviti. V takratnem štiriletнем mandatu je bila namreč prioriteta naloga izgradnja telovadnice pri Gradu, tako da sredstev za navedeno investicijo ni bilo.

Ob ustanovitvi Občine Grad, leta 1998, je obnova ceste dobila prvo prioriteto mesto. V prejšnji Občini Kuzma je bil sprejet sklep o višini sofinanciranja lokalnih cest, ki se je povečal s tedanjih 5% na 10%. Zato je bilo potrebno še enkrat izvesti sofinanciranje v višini 5%. Z obnovo smo tako pričeli jeseni leta 1999. Takrat smo sanirali mostove, plazove in izvedli osnovni navoz. Z deli smo nadaljevali spomladi leta 2000 in konec julija je cesta dobila asfaltno podobo. Vsa ostala dela so bila zaključena do konca leta 2000.

Z izvedeno obnovo ceste se je večini prebivalcev dvignila kvaliteta življenja, vas Vidonci pa je dobila novo, modernejšo podobo.

Robert KUZMIČ

TURNIR V RADOVCIH – PREHODNI POKAL OBČINE GRAD – AVGUST 2001

V okviru 1. občinskega praznika je bil izpeljan tudi nogometni turnir za prehodni pokal Občine Grad, katerega organizator je društvo oziroma ekipa, ki osvoji omenjeni pokal.

Ker so fantje Športnega društva Radovci lansko leto z osvojenim pokalom dokazali, da tudi nogomet pri nas pridobiva čedalje večji pomen, so bili letos organizator turnirja prav oni.

Turnirja so se udeležile številne ekipe občine Grad, in sicer:

1. Grad – mladina
2. Grad – člani
3. Grad – veterani
4. Društvo za kulturo, šport in turizem »Lukaj« Motovilci
5. Športno društvo Vidonci
6. Športno-rekreacijsko društvo

Dolnji Slaveči ter

7. Člani Nogometnega kluba Radovci

Poleg omenjenih ekip so na turnirju še sodelovale »zunanje ekipe« (ekipe zunaj občine Grad), in sicer:

1. Nogometni klub Bodonci
2. Nogometni klub Vadarci
3. Nogometni klub Poznanovci

Vse udeležene ekipe so prikazale kakovosten nogomet. Opaziti je bilo, da nekatere ekipe »gojijo« člane, ki se imajo možnost v bodoče razviti v perspektivne nogometaše.

Kljub vsemu pokazanemu pa je bilo potrebno vendarle dobiti zmagovalca turnirja. Boj za najvišja dosežena mesta je potekal tekom celega dne. Veliko dobre volje je nogo-

metašem vlilo tudi lepo sončno vreme, ki jih je bodrilo, tako da so se prav vsi borili vse do zadnjega. Vendarle pa so nekaterim ekipam nazadnje le pošle moči, zmanjkalo je kanček zbranosti in rezultat je bil tisti, ki je odločal.

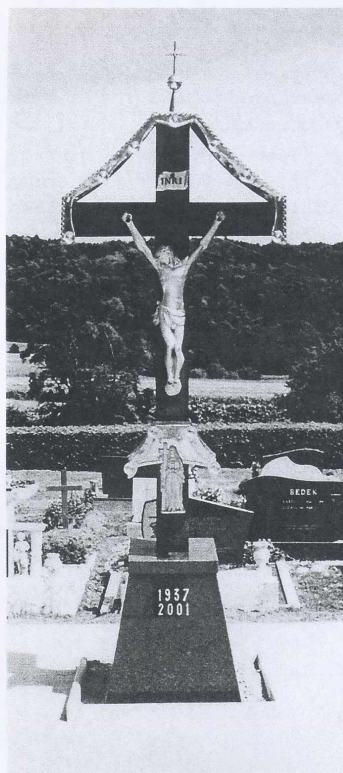
Zmagovalec prehodnega pokala Občine Grad je tako postala ekipa Nogometnega kluba Grad -člani. Dokazali so, da so bili res najboljši tekmeec vsem ostalim ekipam.

Toda tudi ekipa Nogometnega kluba Radovci letos ni razočarala, kljub temu, da omenjenega pokala iz prejšnjega leta ni ubranila.

Konec koncev pa je zmagovallec lahko le eden in še kako zanimivo je, če zmagovalna ekipa ni vedno ista.

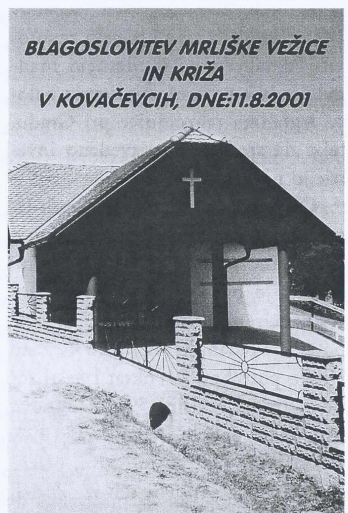
Suzana FARIČ

BLAGOSLOVITEV MRLIŠKE VEŽICE IN KRIŽA

V Kovačevcih smo letos pristopili k urejanju dokumentov za mrliško vežico in križ. Dela so prav kmalu stekla in začelo se je urejanje strehe s podaljškom, ki služi kot predprostor, in sicer v izvedbi podjetja Krovstvo, kleparstvo, tesarstvo in montaža strelovodov Ludvik Šinko, s. p. iz Skakovec. Temu je sledila ureditev vhodnega prostora vse do križa, tlakovanec so polagali delavci Zidarstva Slavko Hajdinjak, s. p. iz Sv. Jurija. Pri obnovi križa pa smo izbrali izvajalca v občini, in sicer Kamnoseštvo Štefan Bunderla od Grada, ki je iz kamna naredil vse potrebno. Dela so se končala pred praznikom Občine Grad.

Slovesno blagoslovitev smo pripravili 12. avgusta 2001. Sveto mašo in blagoslovitev je opravil župnik, gospod Štefan Kuhar. Med povabljenimi je bil tudi župan, gospod Daniel Kalamar, ki je ob koncu spregovoril nekaj spodbudnih besed. Predsednik vasi in

hrkati svetnik, gospod Franc Dervarič pa je orisal pot, ki je bila potrebna, da so se začetne ideje realizirale in pripeljale do te slovesnosti. Korake zanjso so prispevali vsi vaščani, eni sicer več, drugi manj.

Štefan GJERGJEK

POLETNI KONCERT NONETA LYNDWA

Pevsko društvo Lyndwa je v okviru prvega občinskega praznika letos priredilo že tretji poletni koncert pod naslovom Razveselimo poletje, ki je bil 14. avgusta 2001. Poletni večer, ki se je odvijal v romantičnem ambientu na grajskem platoju, smo dekleta obarvala z ljubeznijo; lepo, srečno ali nesrečno. Naše pesmi so opevale ljubezen, ker je ljubezen vodilo življenja. Nonetu Lyndwa so se tudi tokrat pridružili gosti, in sicer: Ljudski pevci od Grada, Moški kvartet iz Martinja, Matej Bunderla iz Kuzme in Dejan Prasl iz Cankove.

gremo in tako gredo z nami tudi pesmi, ki ljubezen opevajo. A za ljubezen večkrat ni treba besed, dovolj je melodija, kretnja ali majhna pozornost. In zvokom ljubezni sta nas tisti večer privabila Matej s prečudovitim zvokom saksofona ter Dejan, ki je svoje pesmi na harmoniko odigral zelo živeto in čutno. Ob bogati predstavitvi pesmi, ki so vse govorile o takšni ali drugačni zaljubljenosti, radosti in ljubezni smo tudi dekleta predstavila svoje pesmi, ki so bile prav tako prežete z najlepšim čustvom, ki ga premore človeško srce. Za mnoge romantične duše je

Noneta Lyndwa

Z željo, da bi nam pesem pripeljala radost, združila vse dobre ljudi in zbudila v nas življenje, sončno in polno ljubezni, smo dekleta pričela kulturni večer, ki so ga s svojim nastopom zapolnili ostali gostje. Že od nekdaj se je pelo, ob delu, ob peči in ob večerih, ko so se ljudje zbirali in ko so fantje vasovali. Na te lepe čase, ko je čričkovo pesem pretrgal mile pesmi glas, so nas spomnili Ljudski pevci. Kot odmev pesmim na oknih slonečih deklet je Moški kvartet iz Martinja predstavil pesmi fantov, ki so ob večerih proti vasi šli. A prava ljubezen je večna, čista, neskončna, nespremenljiva, ljubezen vedno ostaja, ljudje pa pridemo in

verjetno najlepše izzvenela pesem Pleničke je prala, ki smo jo dekleta odpela skupaj z Moškim kvartetom. Vendar pa nismo ta večer pozabili na kanček veselja in zabave in smo tako večer zaključila dekleta z razgibano pesmijo In The Mood.

Ljubezen je vedno odprtih rok. In mislim, da je ta večer prišla ta misel do izraza, zato bi se dekleta zahvalila vsem, ki nam stojite ob strani. Vsem ljudem pa v imenu Noneta Lyndwa želim, da bi vas ljubezen vedno in povsod spremljala, da bi jo sprejemali odprtih rok in jo prav tako tudi razdajali.

Daniela KRPIČ

MIKLAVŽEVANJE

Leto je spet naokrog in tudi sveti Miklavž se je ponovno vrnil med otroke v občini Grad. Obiskal jih je v kulturnem domu pri Gradu, kjer so mu člani ŠRD Dolnji Slaveči pripravili prisrčen sprejem. Po kratki igrici je Miklavž s prelepimi darili obdaril kar 164 otrok. Veliko otrok se je prav lepo pripravilo za prihod sv. Miklavža in mu zapelo precej pesmic. Starejši otroci so bili malce sramežljivi, manjše pa je bilo strah, toda na koncu se je vse dobro izteklo. Miklavž si je vse natančno zapisal in naslednje leto bo te pripombe zagotovo upošteval. Otroci, bodite pridni in Miklavžu drugo leto spet pišite!

Slavica POTOČNIK

VAŠKE IGRE V MOTOVILCIH

V Motovilcih so 29. 07. 2001 potekale vaške igre, organizator katerih je bilo društvo »Lukaj« Motovilci. Iger se je udeležilo 9 tekmovalnih ekip z območja občine in izven nje. Igre je s svojim humorjem popestril član kluba oldtimerjev, ki je s svojim več let starim motorjem pridrvel na samo prizorišče prireditve in tako vzbudil prijetno vzdušje med vsemi prisotnimi.

Tekmovalne ekipe so se pomerile v sedmih igrah, in sicer v teku v vrečah, obešanju perila, prevozu vode, nošenju košare na glavi, vlečenju vrvi, metanju kamna ter igri preseenečenja. Igra preseenečenja je bila še posebej zanimiva, saj je bila pripravljena v pravljичnem ambientu – princ rešuje princeso iz gradu in mora pri tem preiti razne ovire.

Izid tekmovanja se je izšel tako, da so prva tri mesta zasedle naslednje tekmovalne ekipe:

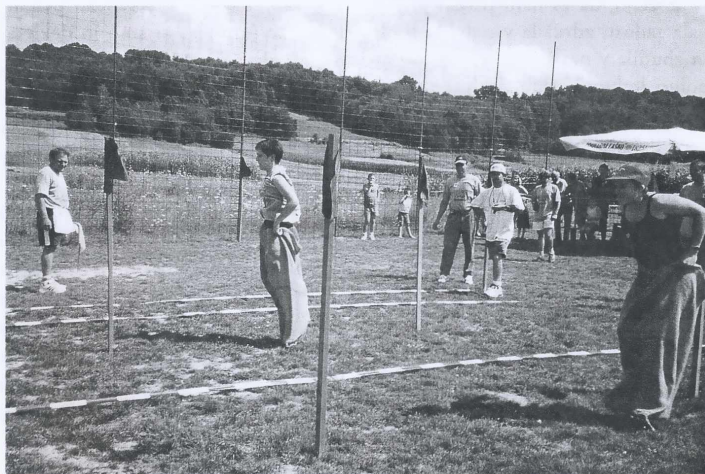
1. mesto – ekipa Dolnjih Slaveč,
2. mesto – ekipa Motovilcev ter
3. mesto – ekipa Gornjih Slaveč.

Le-tem so sledile ekipa Beznovcev, Vaneče, Kruplívnik, Vadarcev, Gradu ter ekipa Radovcev.

Trem zmagovalnim ekipam so se podelili pokali ter praktične nagrade. Ekipa Dolnjih Slaveč je kot praktično nagrado prejela pečenega odojka, ki je prav verjetno zmanjkal v zelo kratkem času. Ekipa Motovilcev se je posladkala s torto, ekipa Gornjih Slaveč pa z domačo potico. Da pa ostale tekmovalne ekipe ne bi bile užaljene, so le-te kot tolažilno nagrado prejele vsaka po en vrtnak, katere je sponzoriral Mlinopek, d. d. Murska Sobota.

Prireditelju je vreme kar močno ugodilo, saj je vladala neverjetna vročina in je bila obiskanost prireditve na najvišji točki. Na prireditvi je bilo poskrbljeno tudi za jedačo in pijačo. Lahko bi rekli, da je prireditve uspela in se je s tem tudi poplačal trud organizatorja.

Tatjana GRAH

POHOD NA DOLJNIH SLAVEČIH

Rekreacija je še vedno glavni moto Športno-rekreacijskega društva Dolnji Slaveči. V ta namen je ŠRD tudi letos priredilo zdaj že 7. pohod po Dolnjih Slavečih. Na pohod smo se pripravljali dlje časa in to se nam je ugodno obrestovalo. Kot ponavadi se ga je udeležilo največ pohodnikov iz Avstrije, posamezniki iz Nemčije, Hrvaške, domačinov pa je bilo malo. Kljub vsem vabilom ugotavljamo, da večjega zanimanja za to vrsto športa pri nas še ni. Društva, ki so prijavila več kot 15 pohodnikov, so prejela pokale.

Najštevilnejša je bila ekipa iz Unterlahma iz Avstrije z 39-imi pohodniki. Zanimivo je, da so bili ude-

Še dobro, da je padla kakšna kapljica dežja, drugače bi bilo prevroč!

leženci vseh starosti, od 6 let in vse tja do 74, kolikor jih je imela pohodnica iz Fürsthenfelda. Podpredsednik ŠRD ji je zahvalo izrekel s šopkom rož. Proga je bila dolga cca. 10 km in speljana preko travnikov, polj, skozi gozdove. Malce nam je zagodlo vreme, saj je pohodnike tu in tam namočila kakšna kaplja dežja, vendar so se le-ti lahko osušili in pogreli na vmesnih postajah. Tu je bilo pripravljeno vse za njihovo okrepčanje. Start in cilj je bil v gasilskem domu, kjer je bilo še posebej veselo. S tem je bil pohod za nas zaključen, hkrati pa obveza, da se moramo tudi mi v takem številu udeleževati pohodov povsod, od koder so skupine prišle k nam.

Gospo iz Fürsthenfelda čestitamo ob vseh naporih – naj vas leta ne motijo, pohodniki smo lahko vsi (mladi in stari)!

Na občnem zboru smo se opredelili, da se mora vsak član društva udeležiti vsaj treh pohodov letno, vendar bo to, kot kaže, premalo, če želimo obisk vrniti v enakem številu. Zato bi bili veseli, če bi lahko pridobili še več zavestnih članov društva.

Za konec pa naj velja vabilo, da se vidimo naslednje leto – 2. soboto v avgustu.

Slavica POTOČNIK

KINOLOŠKA SEKCIJA

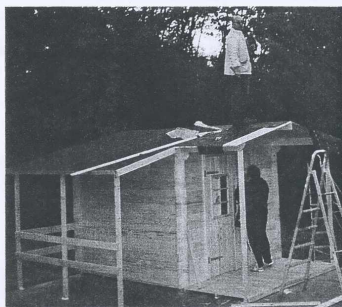
15. avgusta 2001 smo pripravili širšemu občinstvu prvo predstavitev Kinološke sekcije Grad, ki deluje v okviru Športnega društva Grad.

Prikazali smo, kaj pomeni imeti ob sebi psa, kakšen je medsebojni odnos človek – pes v privatnem življenju, in kako pes spoštuje dobrega gospodarja.

Ogledali smo si tudi, kako s pomočjo šolanja pripravijo psa za posebne primere policisti – vodniki, da lahko na terenu učinkoviteje preprečujejo naraščajoča kriminalna dejanja.

Videli smo tudi, kakšen tekmovalni duh je možno razviti v psu, kako spretni so v premagovanju ovir in kako brezpogojno poslušajo svojega gospodarja.

To je le nekaj utrinkov s predstavitve, katero so popestrili policisti – vodniki psov iz Murske Sobote, Štefan Kuplen iz Črnelavcev, ki je pri-

kazal premagovanje ovir – agiliti, in člani Kinološkega društva Bakovci, s katerimi naša sekcija tesno sodeluje.

Kinološka sekcija deluje poldrugo leto, ideja o ustanovitvi sekcije pa je bila prisotna že veliko prej.

S pomočjo Občine Grad je sekcija uspela pridobiti zemljišče, ki je urejeno v poligon za vadbo s psi. V ureditev poligona in postavitev ovir

je bilo vloženi veliko delovnih ur, v zadnjem času pa je ob poligonu zrasla tudi lična brunarica.

V zadnjem letu delovanja smo se poleg vadbe na poligonu posvečali predvsem pridobivanju članstva. Trenutno naša sekcija šteje 10 aktivnih članov.

Enkrat tedensko poteka skupna vadba poslušnosti in premagovanja ovir – agiliti, medtem ko posamezniki koristijo poligon po potrebi.

V mesecu decembru se bomo udeležili seminarja za »markerje«, kjer bomo pridobili nova znanja in širili poznanstva. Za delovanje sekcije je članstvo zelo pomembno, zato vabimo vse, ki želite svoj prosti čas bogato izkoristiti, da si ogledate naše delo, in prepričani smo, da vas bomo navdušili.

Andreja CELEC

OBNOVA GRADU V LETU 2001–2002

V letošnjem letu je potekala statična sanacija in obnova grajskih prostorov na južnem traktu gradu. Najbolj vidni del te obnove je obnovljena kapelica z zvonikom. V tej fazi so bili pridobljeni prostori za programe muzejskih predstavitev in sanitarni prostori, ki bodo služili obiskovalcem. Prav tako so dokončani ometi in tlaki v spodnjih prostorih Ministrstva za kulturo RS.

Istočasno pa je v letu 2001 potekal tudi postopek izbire izvajalca za izvedbo do sedaj največjega projekta, ki poteka pod naslovom Krajinski park Goričko, in se bo izvajal v letu 2002.

Vrednost projekta je 350 milijonov SIT, ki so bili pridobljeni iz naslova Phare sredstev kot dotacija EU, in 150 milijonov SIT iz proračunskih sredstev petih ministrstev v Republiki Sloveniji.

Projekt bo obsegal:

- pripravo in obveščanje strokovne javnosti in prebivalstva Goriškega o Krajinskem parku,
- strokovni popis rastlinstva in živalstva na območju Goriškega,

- pripravo in izvedbo načrta upravljanja Parka,
- izobraževanje vodnikov, ki bodo vodili obiskovalce po parku in varovali park,
- opremo delavnic – rokodelnic na gradu Grad za prikaz lončarske in kolarske obrti, žganjekuhe, zeliščarstva, predilnice in kovaštva na tradicionalen način,
- izdelavo in zaščito blagovne znamke za vse izdelke iz Goriškega,

Obisk ambasadorja

Obnova gradu – vodilni pri izvedbi projekta

- pripravo in izdelavo promocijskega materiala,
- časopis – bilten parka, ki bo povezoval s svojo vsebino vse tri države, ki vstopajo v Krajinski park.

Ta faza projekta oživitve gradu pri Gradu bo tudi najpomembnejša, kajti pomenila bo prvi dokaz vsem potencialnim vlagateljem, da grad lahko samostojno zaživi, in da vsi naporji, vloženi v preteklih treh letih, niso bili zaman.

Daniel KALAMAR

SUŠA 2000

Lansko leto je večino severovzhodne Slovenije pestila dolgotrajna suša, ki je zadala veliko škode na kmetijskih površinah. Na podlagi predloga skupine poslancev je Državni zbor Republike Slovenije na svoji redni seji, dne 31. avgusta 2000, sprejel Zakon o zagotovitvi sredstev za odpravo posledic suše, neurja s točo, plazenja tal in sluzenja morja (Uradni list RS, št. 81, z dne 15.09.2000), s katerim je prizadetim območjem namenil 10,150.000,00 SIT državne pomoči. Na tej osnovi so občine imenovalе komisije, ki so opravile popis škode, nastale po suši. Škoda, nastala v občini Grad, je bila prijavljena v višini 157,826.292,91 SIT. Državna komisija za sanacije je na

osnovi ocene Kmetijsko-svetovalne službe znižala prijavljeni znesek na končnih 92,047.904,00 SIT.

Zneski odobritev in izplačil po posameznih akontacijah:

1. akontacija 13.487.904,00 SIT – razdeljena v letu 2000,
2. akontacija 16,533.763,00 SIT – razdeljena v letu 2000,
3. akontacija 0,00 SIT,
4. akontacija 273.501,00 SIT – razdelitev skupaj s 5. akontacijo,

5. akontacija 10,611.086,00 SIT – razdeljena v novembru 2001.

Skupaj je bilo tako v občini Grad odobrenih in izplačanih 40,906.254,00 SIT. V mesecu oktobru 2001 je potekal tudi popis škode, nastale po suši v letu 2001. Razdelitev in potrditev pa bo tokrat potekala nekoliko drugače, kajti sredstva bodo nakazana oškodovancem direktno s strani države.

Lidija KRPIČ

AGENCIJA ZA UPRAVLJANJE PROMETA
PODRUŽNICA MURSKA SOBOTA

RAZDELITEV PROMETA DENARNIH SREDSTEV U ODBRO RAČUNA 01000-010001

OBČINA GRAD-PRORAČUN GRAD NA DAN 29.11.2001

ZAP. INE PLAČNIKA	ŠT. RAČUNA PLAČNIKA	ZNESEK	ŠIFRA PI URA	SED SKL.	NA ŠT. ODR.
ŠT. NAVEK NAVEZILA	KRAJ PLAČNIKA		POB. ZA KEKL.	SKL.	NA ŠT. ODBE
	LJUBLJANA	75.216,00	888911	010 00	3348293-100
					2941015323000L730001 00 04-7101
2 IZURAVNANJE PRORAČUNA REPUBLIKE	50100-750-000-0010014	18.611.086,00	888929	010 40	16.118-884741
2186614 PLACILA IZ REZERVE RS					2911015933301826001 00 225-1161
		51.114,00	883911	010 40	15127-475143
					2911015933301899701 00 12-5001

...in končno je napolnil dan, ko smo iz rezerve R Slovenije prejeli sredstva za sušo.

UREŠNIČENE SANJE NAŠIH NAJMLAJŠIH

Otroci so naše največje bogastvo. Za svoje brezskrbno otroštvo potrebujejo topel dom, družino, ljubezen in igro. In prav v prid bolj intenzivne igre na prostem smo v mesecu oktobru postali bogatejši za prekrasno igralo, namenjeno našim najmlajšim v vrtcu pri Gradu.

Otroci so navdušeni nad novo igro, ob kateri si razvijajo sposobnost ravnotežja, se urijo v hoji po stopnicah oziroma lestvi, se spuščajo po toboganu

tudi vzgojiteljice, ki skrbimo za njihovo prijetno in brezskrbno bivanje v vrtcu.

Upamo lahko le, da se ne bodo spet našli nepripravi in vse uničili, kot se je to dogajalo prejšnja

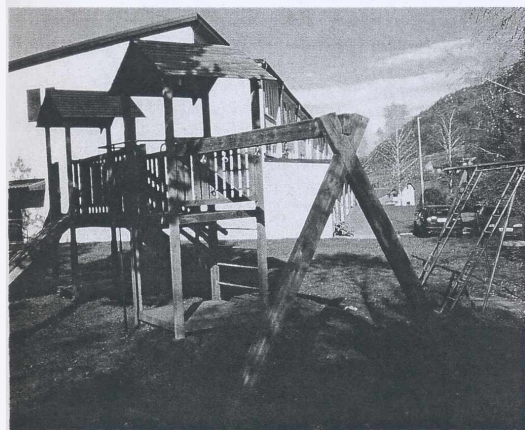

ali pa gugajo in tako odpravljajo strah pred višino.

Ob plezalu pa nam dela družbo še prezanimiv konjiček na vzmeti, ki ga otroci zelo radi zajahajo. Tako so veseli otroci, pa

leta. Le z lepim ravnanjem in dostojnim odnosom do družbenega imetja lahko ohranimo nekaj, na kar smo zelo težko čakali.

Irena HÜLL,
vzgojiteljica

IGRA – OTROKOVO NAJVEČJE DARILLO

V šolskem letu 2001/2002 je v skupino otrok od 2. do 5. leta starosti vključenih 21 otrok. Tem otrokom se je pred kratkim uresničila največja želja, saj so dobili novo igrišče in s tem možnost za prijetno in brezskrbno igranje na novih igralnih pripomočkih.

Z zanimanjem in navdušenjem so vsak dan opazovali, kako je nastajala lesena hiša z dvema stolpoma in kate-re ovire vse bodo morali premagati, da se bodo lahko povzpeli na vrh. Hitro so ugotovili, da bodo morali manjši otroci po stopnicah, starejši pa bodo lahko splezali na vrh s pomočjo vrvi. Vsi skupaj pa se bodo veselili spustili po toboganu ali pa po gasilski cevi nazaj dol.

Posebej so se razveselili novih gugalnic, saj smo imeli do sedaj le eno, ki pa je bila vedno predmet prepira, kdo bo prvi na njej.

Ervin, 5 let

Ponosni so tudi na lesenega gugalnega konjička in na ostala nova igrala, ki smo jih dobili.

Skupaj z otroki iz male šole bomo izkoristili čim več lepega vremena, ki ga je še ostalo pred zimo, in se veselo podili po našem novem igrišču.

Spomladi, ko bo lepo vreme, pa bomo poskrbeli, da naša igrala ne bodo samevala in da se bo daleč naokrog slišala otroška razigranost in razposajenost. Za naše lepo igrišče smo hvaležni občini in gospodu županu.

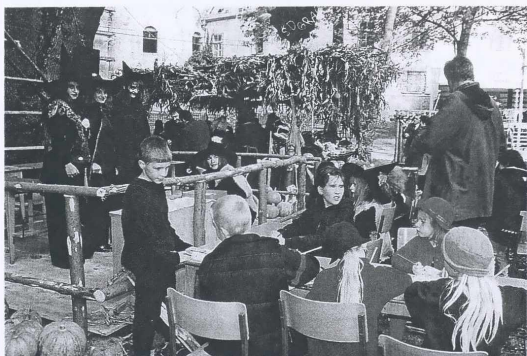
MALI RADOVEDNEŽI
z vzgojiteljicama SIMONO in TANJO

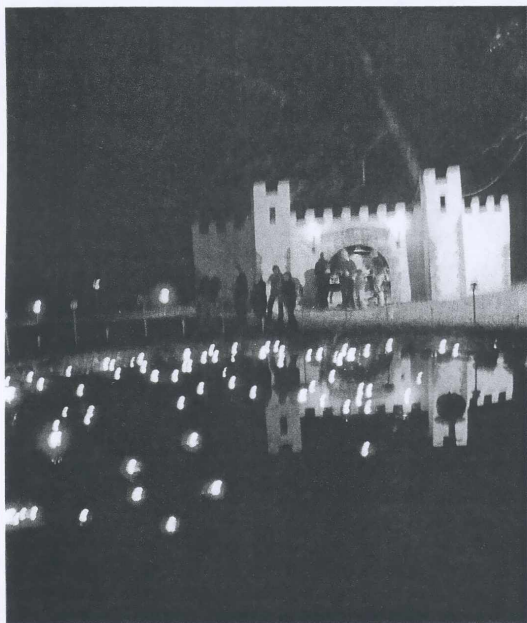
Jožek, 5 let

NOČ ČAROVNIC

Marjan KOVAČ

»Kakšna sreča, ka nas tej v šouli nemajo prejk!«

»Pravljica.«

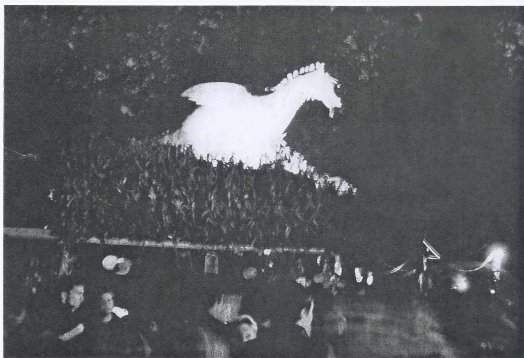
»Vej pa omedlen, kak ta kriči.«

»Kak sva srečniva, ka so naj prlej nej najšli.«

»Ge li majo skrito tou zlato krono?«

»Ka se je že pa prebūjdo?«

»Kak se pa tū vō prijde?«

»Što je tū glavni?«

»Nouč ma svojo mouč!«

»Tūj camprce se modernizerajo.«

»Ka, če bi tisto strašilo, ka kouli odi, tūj oudali?«

ZAHVALA

Letošnja prireditev Noč čarownic je po oceni vseh presegla lansko, kljub napovedim, da tako dobre Noči, kot smo jo pripravili lani, ne bomo mogli ponoviti nikoli več.

Trud dvesto in nekaj neutrudnih članov kulturnih in športnih društev iz šestih vasi občine ni ostal

neopažen pri tisočih obiskovalcih prireditve in zato se ob koncu leta zahvaljujem prav vsem, ki ste s svojimi idejami, delom in požrtvovalnostjo prispevali k temu, da je ta prireditev postala takšna, kot je: enkratna in neponovljiva. Edina v vsej Sloveniji.

Upam, da ste se pri tem zabavali tudi sami in da že snujete nove ideje za naprej.

Verjamem namreč, da marsikdo nosi v sebi še kakšno nerealizirano izvirno idejo, na katero čaka že naslednja Noč čarownic.

Daniel KALAMAR

LEPO JE BITI VIDONSKI MILIJONAR

Skoraj vsak človek sanja o velikih dobitkih pri igran na srečo. Te sanje so za večino ljudi neuresničljive. Vendar pa se vsake toliko časa nekaterim le nasmehne sreča. Pred nedavnim se je to zgodilo tudi na Goričkem. Rekordni dobiček za sedmico si je razdelilo sedem sodelavcev podjetja KG Rakičan, podružnica Mačkovci. Med njimi sta bila tudi naša občana iz Vidoncev. Z enim izmed njih, ki je imel izpolnjeni stavni listek za loto, sem opravil tudi kratek pogovor.

Kako dolgo že igrate loto skupaj s sodelavci?

Z nekaterimi sodelavci igramo loto občasno skupaj že pet let. Toda v takšni sestavi kot tokrat smo igrali le nekajkrat letos.

Vedno igrate skupaj s sodelavci?

Večinoma igram samostojno. Ob večjih dobitkih pa igramo skupaj s šestimi ali celo sedmimi sodelavci.

Ali ste neposredno spremljali žrebanje lota po televiziji?

Da, žrebanje sem spremljal doma, skupaj z bratom.

Nam lahko na kratko opišete svoje prve občutke ob izžrebani rekordni kombinaciji?

V prvem hipu me je spreletela mrzlica in enostavno nisem mogel zajeti sape. Nato sem od veselja kričal na ves glas in se veselil skupaj z bratom. Po kratkem veselju sem postal čedalje bolj nervozen in precej časa nisem mogel dojeti, kaj se je v resnici zgodilo.

Kdaj in kako ste o dobitku obvestili ostale sodelavce?

Takoj po izžrebani kombinaciji sem začel klicati ostale sodelavce po telefonu in ti mi sprva sploh niso verjeli.

Ali vam je žal, da niste dobili celotnega dobitka sami?

Niti slučajno.

Je prišlo do kakšnih zapletov ob delitvi dobitka med ostale sodelavce?

Ne. Vse je potekalo kratko, enostavno in brez najmanjšega zapleta.

Kako se počutite kot milijonar?

Po začetnem šoku in nervozi so se stvari

X	2	3	4	X	6
7	8	X	10	11	12
13	14	X	16	17	18
19	20	21	22	23	X
25	X	27	28	29	30
31	32	33	34	X	36
37	38	X	1.SISTEM		

dokaj umirile in življenje teče skoraj običajno naprej.

So vam milijoni do sedaj bistveno spremenili življenje?

Seveda. Sedaj so mi na razpolago nekatere stvari, katere sem si v preteklosti le želel in o njih premišljeval.

Za kaj ste namenili denar do sedaj in kaj nameravate z njim v prihodnje?

Zaenkrat sem si kupil povprečen avto, ker je bil moj že precej dotrajan. Preostali denar sedaj hranim v banki. V prihodnje pa premišlujem o stanovanju in nekaterih drugih rečeh.

Ali imate sedaj več prijateljev?

V glavnem se gibljem v istem krogu prijateljev kot doslej.

Si boste privoščili kakšne posebne počitnice?

Tudi o tem sem že razmišljal, toda zaenkrat nimam nič konkretnega v mislih.

Ali še naprej igrate loto?

Da, še naprej igram loto, toda samostojno. S sodelavci pa smo se že menili, da bi ob večjih dobitkih v prihodnje spet igrali skupaj.

Nam lahko za konec zaupate kakšen poseben recept za izbiro števil?

Posebnega recepta ne poznam. Priporočam vam le, da ne komplicirate pri izbiri števil in se prepustite naključju.

O tem, ali je sreča v denarju ali ne, pa v pogovoru ob naslednjem rekordnem dobitku. Do takrat pa – če igrate loto ali ne – bodite srečni.

Robert KUZMIČ

OTVORITEV CESTE »TOMAŠOVA GRABA« PRI GRADU

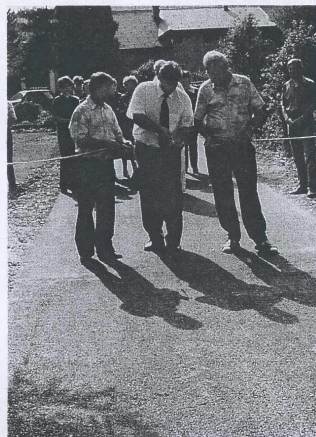
Ko tako slavnostno odpiramo malone kot po tekočem traku nov-asfaltirane ceste, se nemalokrat spomnim tistih časov, ko so bili ljudje marsikdaj že kar obupani in prepričani, da do njih nikoli ne bo asfalta. Zares je bilo še pred nedavnimi časi težko govoriti o željah, kaj šele delati kake resne načrte. A življenje nas velikokrat uči, da še za tako temno nočjo zmeraj pride jutro, le vera v to, ali če hočete, prepričanje mora biti dovolj trdno.

Tudi domačini v delu vasi Grad, ki mu po domače pravimo »Tomašova graba«, so se v razmeroma kratkem času dogovorili ter realizirali svoje dolgoletne želje. Tako so asfaltirali cesto dolžine 1300 metrov, njena pogodbeno vrednost pa je bila 10.519.600,00 SIT.

Od tega so občani sofinancirali 1.628.500,00 SIT. Seveda pa je bilo pred tem potrebno vozišče primerno pripraviti in navoziti, kar je prav tako zahtevalo precej naporov in truda.

Vsem, ki ste s svojimi prispevki pomagali, še enkrat hvala.

Marjan KOVAČ

Otvoritev nove ceste »Tomašova graba« pri Gradu

PRIDOBITVE V VAŠI KOVAČEVCI V LETU 2001

Na začetku leta smo na vaškem občnem zboru zagrizli v dokaj grenko jabolko. Zadali smo si namreč precej visoke cilje, in sicer zgraditi ter obnoviti stvari, ki so skupnega pomena in se uporabljajo v skupne namene, v dobrobit vseh vaščanov vasi Kovačevci. Na občni zbor je prišlo lepo število vaščanov, ki so sodelovali v razpravah, dajali predloge in pobude ter ob koncu tudi glasovali o njih.

Žgoča problematika v vasi je izgradnja vaše ceste v Ambružovo grabo, katera meri kar 1800 metrov, drugi predlog se je nanašal na mrliško vežico in postavitve znamenja – križa ob njej; nato pa še ureditev dveh avtobusnih postaj, parkirni prostor na pokopališču, ob koncu pa še, če bo ostal denar, za katerega pa vsi dobro vemo, da ga ni, vrtine za pitno vodo, pomoč pri sanaciji ceste in plazu itd.

V vročih poletnih mesecih se je v vasi odprlo veliko gradbišče – izgradnja ceste v Ambružovo grabo, ki meri 1800 metrov. Ker je bila cesta že prej odmerjena, je še zmeraj prihajalo do naloglasij in mnogih pripomb, katere so se na srečo dale rešiti. Za izvedbo zemeljskih del je poskrbel Roman Roudi.

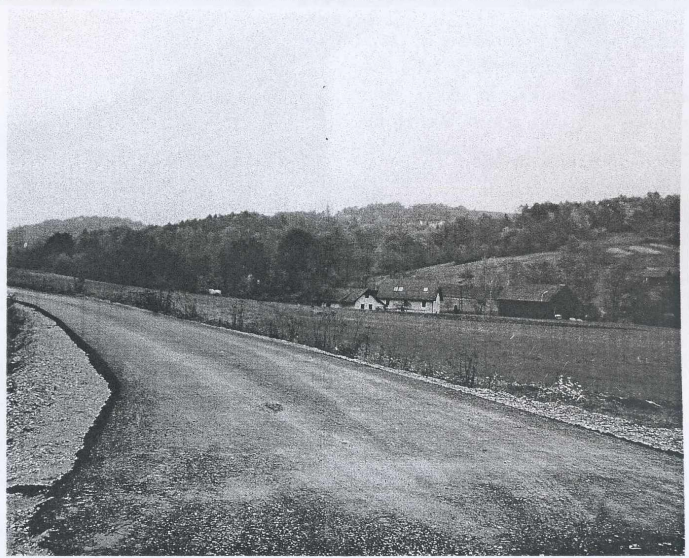
Zatem so se naredili prepusti za vodo in celotna dolžina ceste se je navozila z gramozom vse do hiše Franca Šlemerja, ki je zadnja ob tej cesti.

Na samem začetku smo se dogovorili, da se bo cesta izgradila v dveh letih, ker drugače ni možno zagotoviti sredstev. Vaščani, ki so ob tej cesti, so prispevali določen del sredstev. Predračun za prvo fazo je znašal 16.000.000,00 tolarjev.

V upanju, da se ne bo več močno zataknilo, predvidevamo, da bi ob naslednjem občinskem prazniku tudi to cesto predali njenemu namenu, kar je močna želja celotne vasi, posebno pa ljudi ob tej cesti.

Štefan GYERGYEK

ASFALTIRANJE KRUPLIVNIŠKIH CEST SE NADALJUJE

V vasi Kruplivnik nadaljujemo z asfaltiranjem vaških cest v izmeri 1,5 km, in sicer po sklepu zbora vaščanov Kruplivnika na začetku letošnjega leta.

Ti trije odcepi cest so:

- Žekšova cesta
- cesta proti mlinu
- Hubrova cesta

Skupni stroški znašajo okrog 12.000.000,00 SIT, od tega prispeva 7.000.000,00 SIT občina. Preostalo razliko denarja smo zbrali va-

ščani, s tem, da so tisti, ki stanujejo ob teh cestah, segli globlje v žep.

Denarna sredstva se zbirajo obročno, zadnji obrok pa bo pobran decembra. Ker nas v naslednjem letu čaka večja investicija, in sicer občinska cesta skozi Kruplivnik, bomo z zbiranjem sredstev nadaljevali. Tako bo naš cilj dosežen, saj bodo številni, že asfaltirani odcepi cest, speljani na glavno prometno povezavo.

Štefka BOHAR

INVESTICIJE V LETU 2001 – RADOVCI

Težnja po novi preureditvi in razvijanju česa je najverjetneje želja vsakega posameznika, ki tvori neko skupnost oziroma celoto. Razvoj nekega dela pomeni, da stopamo v korak z modernim načinom življenja, ki pa nam brez razvoja ne narekuje skoraj ničesar.

Prav tega zadnjega se zavedamo tudi vaščani Radovcev, zato smo vsake nove pridobitve zelo veseli in nanjo hkrati ponosni.

V letošnjem letu so bile v Radovcih opravljene naslednje večje investicije:

Vaščani Radovcev si vsako leto prizadevamo za čim lepši izgled mrliške vežice in njene neposredne okolice. Tako smo letos posebno pozornost namenili preureditvi zunanjšega dela pokopališča. Po že pridobljeni razsvetljavi so bila letos izvedena dela polaganja tlakovanca v neposrednem delu mrliške vežice v vrednosti 870.000,00 SIT. Za izvedbo del je bilo izbrano podjetje Mešič iz Murske Sobotne.

Vas je polovico omenjene investicije financirala iz lastnih sredstev, in sicer iz prispevkov, ki so bili darovani namesto vencev in cvetja pokojnikov, polovico denarja pa je bilo namenjenega iz krajevnega samoprispevka Občine Grad.

Del vasi Radovci v novi cestni prevleki

Investicije v obnovo ceste v vasi: Kljub temu, da imamo v vasi že veliko asfaltne povezave, si vseskozi prizadevamo, da bi bilo iz leta v leto kar se da največ vasi povezane z novo preobleko.

Tako smo v letu 2001 uspeli dograditi in asfaltirati cesto, ki povezuje našo vas z vasjo Poznanovci in Vidonci v skupni dolžini 2,3 kilometra.

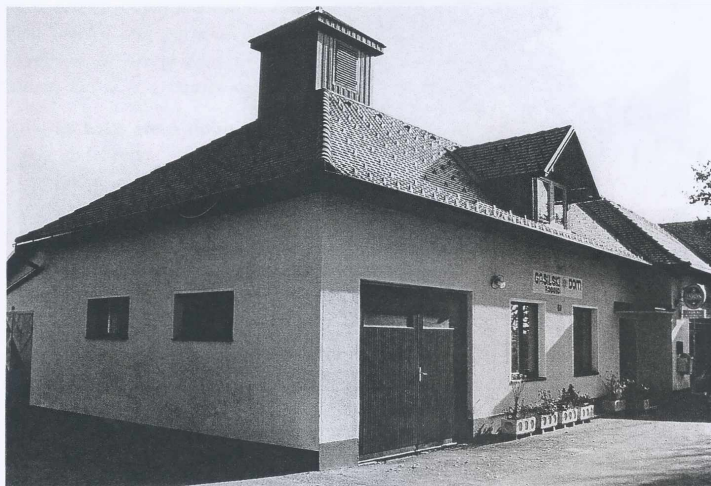
Omenjena investicija je zahtevala 32.000.000,00 SIT (od tega vas financira 5% omenjenega zneska). Pogoja za asfaltno prevleko pa je bil seveda osnovni navoz, kar je še dodat-

no znašalo okrog 8.000.000,00 SIT.

Zaključna dela so že izvedli oziroma jih bodo še opravili delavci občinskega režijskega obrata Občine Grad, kar bo celotno investicijo ocenilo tako, da izvedba zaključnih del ne bo preseгла 1.000.000,00 SIT. Omenjena investicija je zajemala tudi izgraditev mostu ob cestišču, ki je bila nujna naložba, saj je bil most za promet preozek in hkrati dotrajan. Izgraditev mostu je predstavljala poleg že omenjenih stroškov še dodatna finančna sredstva (2 mio SIT – s tem, da je bil most izgrajen v lastni režiji, smo investicijo obnove mostu ocenili približno za 3 mio SIT z ozirom na predračune, ki so jih postavila podjetja, ki opravljajo takšna dela).

Med letom 2001 so bili aktivni tudi naši gasilci. Gasilski dom je bil potreben prenove ostrešja in leta se je v drugem delu koledarskega leta tudi izvedla. Omenjena investicija je bila vredna 2.300.000,00 SIT, katere celoten financier je bilo gasilsko društvo Radovci (s tem so bila finančna sredstva pridobljena v okviru prireditve Borovo gostüvanje namensko porabljena, prav tako pa tudi del prispevka 5% deleža za ceste).

Dela je opravilo podjetje kleparstva Šinko, seveda ob pomoči vaščanov oziroma članov gasilskega društva.

Preurejeno ostrešje na gasilskem domu

KANALIZACIJA V MOTOVILCIH

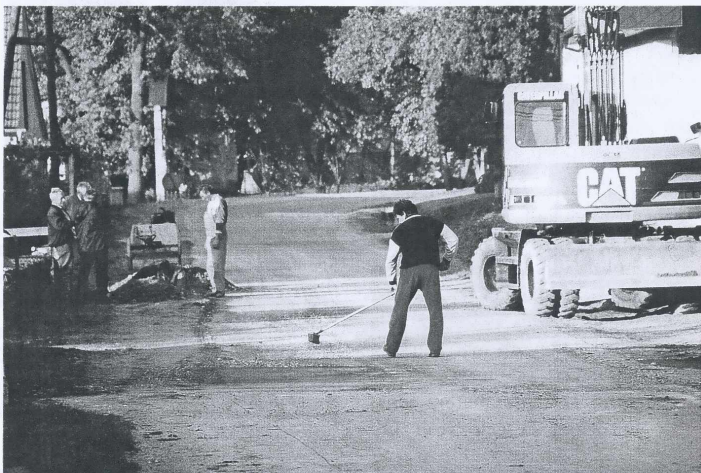
»Končno se je začelo tudi pri nas,« so lahko pomislili skeptiki, ki so že nekaj časa izražali javni dvom v uresničitev davno zastavljenega cilja po izgradnji kanalizacije v Motovlcih. Dejstvo je, da je vedno težko začeti prvi – brez oprijemljivega sistema in izdelanih predstav o stvari, ki je predmet izdelave.

Pa se je potem vendarle premaknilo, ko se je marca letos 53 gospodinjstev s podpisom pogodb o pristopu k izgradnji kanalizacije in finančni soudeležbi v višini 4000 mark v tolarški protivrednosti, javno izrazilo za napredek vasi. Kljub današnjim, marsikje težkim finančnim časom, ko se marsikod borijo za golo preživetje, so bili v naši vasi ljudje, ki so videli in razumeli, kaj pomeni imeti urejene komunalne zadeve. Zato sem prav ponosna na vse tiste, ki so pogumno stopili na to pot napredka, zanje pa v nekem smislu tudi pot odpovedovanja, saj tolikšen finančni prispevek za marsikoga ni mačji kašelj.

Tako je oktobra stekla prva faza gradnje kanalizacije, ki obsega dva kanala, tlačni vod in črpalnice, v dolžini 1,418 kilometra. Kot najugodnejši ponudnik na javnem razpisu je bilo za izvajalca prve faze izbrano podjetje SGP Pomgrad, d.d., pogodbeno vrednost pa je 48 milijonov 872 tisoč tolarjev.

Ker smo v zgornjem delu Goriškega, razen Cankove, prvi, ki se lotevamo take investicije, vemo, da bomo morali postoriti še marsikaj, preden bo naš načrt povsem realiziran. Toda ob zagnanih in energičnih ljudeh, ki zmorejo tudi tisto, za kar se zdi, da je neizvedljivo, sem prepričana, da nam bo uspelo.

Marjanca FERKO OMAHEN

DRUŠTVO ŽENA IN DEKLET KRUPLIVNIK

Čeprav predhodno druženje in delovanje sedanjega Društva žena in deklet Kruplivnik ni bilo pravno formirano, je bilo ključni nosilec vseh prireditev v vasi, skupaj z galskim društvom, vaškim odborom in vaščani Kruplivnika. Delovanje kot tako ni imelo pravne podlage, zato je nastala želja in potreba po društvu, ki naj bi bilo registrirano po ustavnem zakonu in pravilih in se kot tako vključevalo v družbeno dogajanje.

Ustanovljeno je bilo 4. marca 2001 na ustanovno-občnem zboru vaščank Kruplivnika kot samostojno Društvo žena in deklet, ki sedaj šteje 36 članic. Vodi ga predsednica Marica Dervarič, s tajniko Angelo Recek. Za finančne zadeve skrbi blagajničarka Alenka Kisilak, skupaj z upravnim in nadzornim odborom ter disciplinsko komisijo. Glavni namen ustanovitve je bil aktivno vključevanje v kulturno-zabavno, športno-turistično in humanitarno-družbeno dogajanje, s skupnim ciljem v čim večji meri aktivirati vaščanke in vaščane na področju Kruplivnika v širše tokove.

Že istega meseca marca je bila izvedena prireditev ob materinskem dnevu, in sicer 24. marca 2001, kjer je bilo srečanje mater, žena, babic in deklet iz cele vasi. Ob

krajšem kulturnem programu in pogostitvi se je prijeten večer ob prijetnem klepetu in zabavi podaljšal v noč. Takšno srečanje je vsakoletno in zaželeno.

Ekipa petih članic društva se je letos 29. julija udeležila Vaških iger v Motovilcih, kjer je dosegla 5. mesto.

Velik pomen in poudarek je namenilo društvu prireditvi Noč čarovnic pri Gradu, 28. oktobra 2001, ob katerem so članice društva

»skočile« pokonci. 8 čarovnic skupaj z dvema čarovnikoma je sodelovalo skupaj z motovilskimi čarovnicami v kulturnem programu na shodu čarovnic (sabat).

Ostale pa smo prijele, kjer je bilo potrebno: pri peki gibanic, »retašev«, »posolank«, pogač, prženju bučnega semena, izdelovanju čarovnic, plakata, možje in fantje pa so poprijeli za postavitve stojnice in druga organizacijska dela. In nenazadnje: s prireditvijo smo bili skupno zelo zadovoljni. Že to nam je vtilo dobre volje, da nas je marsikateri obiskovalec pohvalil zaradi izvirne kulinarike in tudi dobrega vina!

Štefka Bohar je sodelovala na natečaju Naj spominek VTC Goričko v Moščancih, kjer je za sodelovanje prejela priznanje.

Ker so tu že daljši, zimski dnevi, imamo članice namen, da bi se srečevale ob zimskih večerih in izvedle tečaj vezanja, kvačkanja, pletenja, s katerim bi nenazadnje popestrile daljše večere s prijetnim druženjem in pokazale nekaj novega mlajšim rodovom. Prav tako bi izdelovale tudi rože iz krep papirja, katerih ljudska umetnost v vasi še ni zamrla, saj jih aktivno izdeluje vaščanka Gizela Godar. Društvo je tudi sodelovalo pri kulturno – zabavnem večeru, ki ga je pripravil KUD France Prešeren Grad v mesecu decembru, in v pripravi na silvestrovanje ob starem letu. Prihodnje leto bo naša vas vključena v prireditev ob pustu, o čemu razmišljamo že sedaj.

Tako kot smo že predhodnice društva je sedaj Društvo žena in deklet Kruplivnik glavni nosilec, vzpodbujevalec, »tvorec« in uresničevalec idej na področju kulturnega, zabavnega in družbenega življenja na vasi.

Zaželimo mu veliko uspeha v novem letu 2002, ko bo praznovalo svojo prvo obletnico!

Simbol društva je kužno znamenje Beli križ v ozadju z lastovkami. Spomenik ponazarja simbol ozdravljenja od hude bolezni, ki je razsajala v teh krajih – življenje kot zmaga nad smrtjo. Lastovke so simbol domačega kraja, kamor se vedno vračajo. To je znamenitost kraja, kjer deluje društvo.

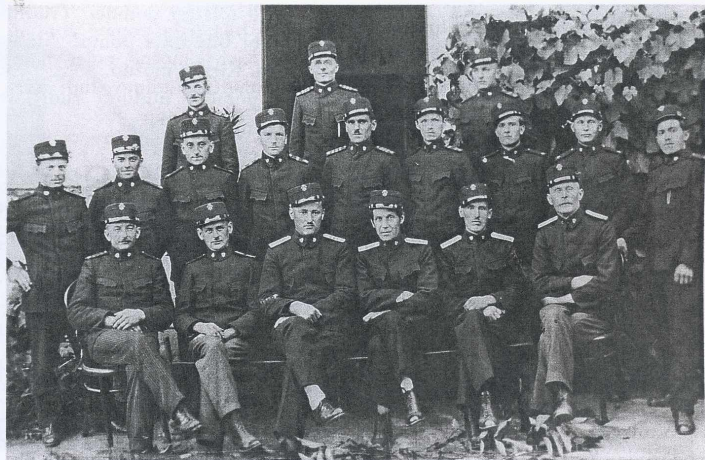

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO DOLJNI SLAVEČI

Društvo je bilo ustanovljeno 23. maja 1932. leta na pobudo takratnega ravnatelja šole Zvonimirja Černeka, Franca Sabota in Franca Možinarja. Dogovorili so se, da bodo šli od hiše do hiše in na ta način pridobili čimveč prostovoljcev. To jim je tudi uspelo, kajti pridobili so 14 novih članov. To so bili: Franc Forjanič, Franc Knap, Franc Dervarič, Štefan Hajdinjak, Franc Recek, Jože Ferko, Anton Gomboc, Anton Rajbar, Karel Šalamon, Jože Sijarto, Alojz Sabo, Franc Žohar, Ludvik Frumen in Franc Potočnik.

Leta 1933 so kupili prvo ročno brizgalno in zgradili orodišče, katerega so l. 1934 dogradili v gasilski dom. Ker pa je bilo vse skupaj premajhno, so 1949 s pomočjo krajanov začeli graditi zadružni dom, in to na parceli Ivana Gomboca. Leta 1953 je društvo kupilo drugo ročno brizgalno. V naslednjem letu je bilo zgrajeno drugo orodišče na »Klanfarovem bregu« za potrebe na hribovitem predelu vasi.

Ker je zob časa načel stari gasilski dom, so ga 1961 porušili in se preselili v vaški dom. Še istega leta si je društvo priskrbelo prvo motorno brizgalno znamke SAVICA, ki je še danes v gasilskem domu. Za posebne svečanosti in prireditve je bil 1969

kupljen prapor. S pomočjo vaščanov je bilo 1973 zbranega dovolj denarja, da se je kupila nova motorna brizgalna znamke ZIGLER kakor tudi prikolica za prevoz. Leta 1981 se je zgradila gasilska garaža, skladišče, orodjarna in sanitarije, tri leta kasneje pa smo dobili orodno vozilo znamke TAM 2001.

Ker pa društvo za razne prireditve ni imelo primernih prostorov, se je porodila misel o izgradnji nove dvorane. V ta namen se je izpeljalo Borovo gostüvanje. Tako se je gasilski dom dograjeval in urejeval vse do današnjih dni, in medtem se je kupi-

lo še vozilo znamke MERCEDES.

Letos so gasilci skupaj z vaščani Dolnjih Slaveč pripravili veliko maškerado in sežgali »fašenka«. Danes delujejo v društvu 4 sekcije gasilcev, in sicer dve članski ekipi (A in B), ekipa članic ter ekipa mladincev. Ekipe se udeležujejo številnih tekmovanj in na njih dosegajo lepe uvrstitve. Leta 2000 sta se mladinska in članska ekipa B pod mentorstvom Jožeta Knapa udeležili državnega prvenstva v Kočevju, kjer sta dosegli 21. oz. 20. mesto.

Gasilci, tako mladi kot člani, so polni elana in obljublajo še veliko lepih uvrstitev na tekmovanjih v upanju, da bi bilo čim manj nesreč, kjer bi morali posredovati zares.

Slavica POTOČNIK

Slovenska karitas je dobrodelna in humanitarna organizacija, ki je bila ustanovljena leta 1990 in je članica Caritas Evropa. Naše temeljno vodilo je pomoč človeku, ki je v stiski, ne glede na njegovo nacionalno, versko ali kakršnokoli drugo pripadnost. Cilj naše pomoči je ohranjanje dostojanstva vsakega človeka, in sicer tako, da mu pomagamo, da čimprej samostojno in polno zaživi.

Za pomoč nas letno prosi prek 30.000 družin in posameznikov. Po svojih močeh, znanju in zmoglostih skupaj s strokovnimi delavci pomagamo v 350-ih krajih s 3500 rednimi in 1000 občasnimi prostovoljci. V obliki hrane, plačila položnic, kurjave, šolskih potrebščin in druge nujne pomoči smo v

lanskem letu na vseh nivojih razdelili in zbrali za 370 milijonov slovenskih tolarjev pomoči. Trudimo se, da bi bila naša pomoč čimbolj celostna. Kjer je možno, poleg materialne pomoči nudimo tudi svetovanje in spremljanje.

Karitas

S tremi materinskimi domovi pomagamo tudi materam in ženskam – žrtvam nasilja. Skozi sprejemni center in štiri komune gre mnogo fantov in deklet, ki so zašli v svet mamil. Mnogi izmed njih nanovo zaživijo. V Ljubljani in Mariboru se izvajajo tudi programi pomoči brezdomcem.

S svojimi ustanovami in dejavnostmi se vse bolj intenzivno vključujemo v socialno mrežo nevladnih in vladnih organizacij. Na lokalnem nivoju je v prihodnosti naša prednostna naloga organizirana pomoč starejšim v različnih oblikah pomoči na domu.

Na nacionalnem nivoju potekajo tudi druge dejavnosti. Spomladi organiziramo dobrodelno akcijo za pomoč tujini (letos smo pomagali Aleksincu), poleti letovanje socialno ogroženih otrok in družin, pred začetkom šole razdeljevanje šolskih potrebščin ter v jeseni vseslovensko dobrodelno akcijo Dobrota opogumlja in v Tednu Karitas dobrodelni koncert Ključ dobrote.

KARITAS SLOVENIJE

POMURSKO DRUŠTVO ZA BOJ PROTI RAKU

Pomursko društvo za boj proti raku usklajuje interese ter oblikuje in predlaga programe preventivnih dejavnosti v zvezi z bojem proti raku. Svojo dejavnost oblikuje v skladu s svojim letnim programom, s programom Zveze slovenskih društev za boj proti raku in po navodilih stroke. Pri svojem poslanstvu sodeluje z organizacijami in institucijami, ki se strokovno in znanstveno-raziskovalno ukvarjajo z zdravstveno vzgojo. O svojem delu seznanja člane in javnost o problemih in napredku na področju delovanja društva. Spodbuja tudi strokovno izpopolnjevanje članov društva in se zavzema za štipendiranje ter izmenjavo strokovnjakov doma in v tujini.

Naloge Pomurskega društva za boj proti raku so zlasti naslednje:

- realizacija programa »Slovenija v boju proti raku«;
- skrb za dvig strokovnega znanja svojih članov;
- organiziranje predavanj, tečajev, posvetovanj, razprav, seminarjev in konferenc za svoje člane;
- organiziranje javnih predavanj s področja delovanja društva in tako stimuliranje zanimanja javnosti za zdravstveno preventivo v boju proti raku;
- sodelovanje pri načrtovanju vzgojno-izobraževalnih programov;
- založništvo in izdajanje strokovne in znanstvene literature s področja dejavnosti društva;
- spodbujanje sodelovanja raziskovalnih institucij, univerz in strokovnjakov pri posameznih projektih društva;

- nastopanje društva kot pobudnika zakonodajnih ukrepov v zvezi z bojem proti raku ter
- sodelovanje z drugimi sorodnimi društvi in organizacijami v državi in tujini.

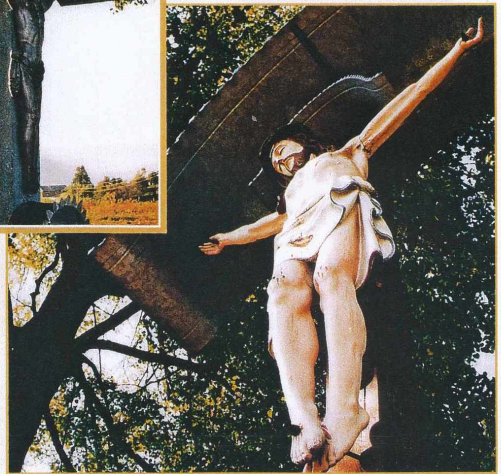
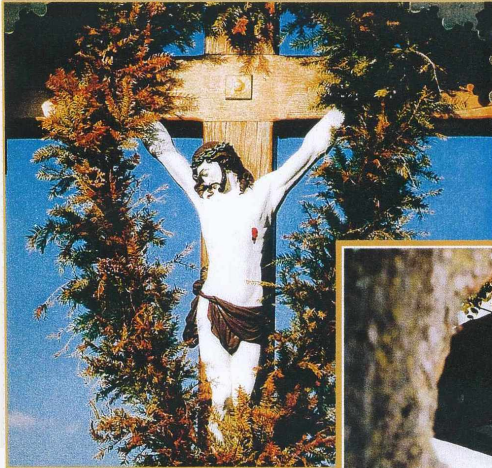
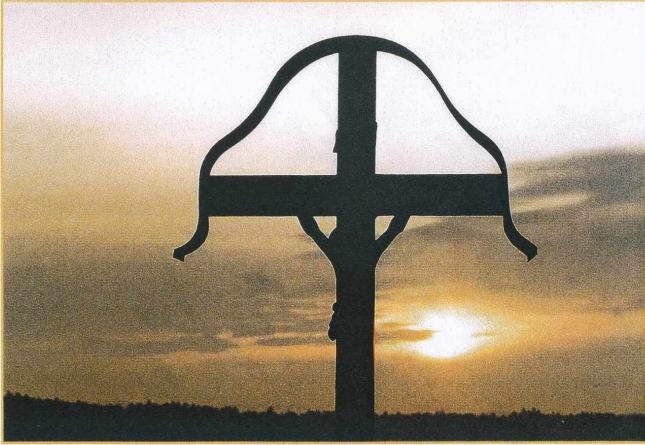
Sedež Pomurskega društva za boj proti raku je v Murski Soboti, Ulica arhitekta Novaka 2/b (sedež Zavoda za zdravstveno varstvo Pomurja!), klicna številka za vse morebitne informacije je: 031/438-342. Na to številko lahko pokličejo tudi vsi društveni in lokalni aktivisti, ki bi želeli v svojem okolju organizirati preventivna predavanja o preventivi pred rakom.

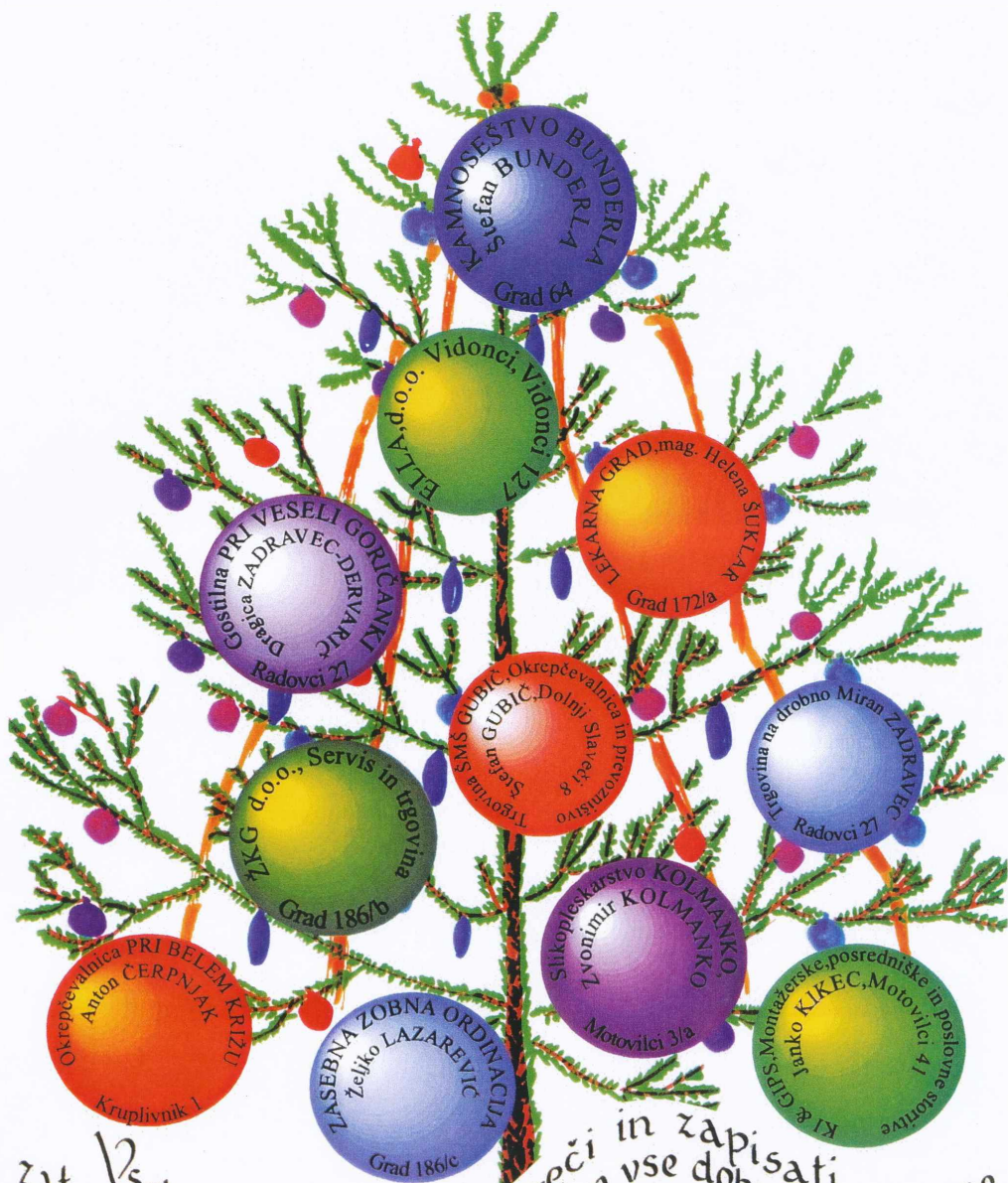
Član društva postane vsak državljan, ki izrazi to željo, sprejme društvena pravila in se po njih ravna. Članstvo v društvu je prostovoljno. Kdor želi postati član društva, naj pokliče gornjo telefonsko številko ali pa pristopno izjavo izpolni na sedežu Območnega združenja Rdečega križa Slovenije v Murski Soboti, Ulica Staneta Rozmana 3/I, kjer lahko vplača tudi članarino v višini 700,00 tolarjev.

Morebitne prostovoljne prispevke ali denar namesto venca na grob pa se lahko s položnico nakaže na številko računa pri Novi Ljubljanski banki: 02340-0019232476!

Torej sodelujmo v zdravstvenem programu »Slovenija v boju proti raku« za 15-odstotno zmanjšanje obolevnosti in umrljivosti za rakom!

OBCESTNA ZNAMENJA NAŠIH KRAJEV

*Vseh želja se ne da izteči in zapisati,
zato naj velja iskreno voščilo za vse dobro v letu 2002*

Oblikovala Jasna FERKO, 6. razred
Likovno opremil mentor Marjan MLJAC